

Ετησία συνδρομή διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Σύ-
ρου δραχ. 12.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς 13.

ΕΡΜΗΣ

Τιμὴ καταχωρήσεων διὰ τὰ δικαστικά τὸν
εἶχον λεπ. 15.
Διὰ δὲ τὰς εἰδοποιήσεις καὶ ἀγωγὰς δρ. 5.

Ἐκδίδεται κατὰ Δεκαήμεριαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὡς μετὰ τρομερὰν καταιγίδα καὶ τρικυμίαν ἐπέρχε-
ται ἡ εὐδία καὶ ἡ γαλήνη, οὕτω μετὰ πόλεμον ὅστις
συνήθως πολλὰς ἐπιφέρει καταστροφὰς ἐπέρχεται ἡ ει-
ρήνη, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξασφαλίζουσα ὑπὲρ τοῦ νικητοῦ τὸ
πλεονέκτημα τῆς νίκης, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐπιχέουσα βάλ-
σαμον εἰς τὰς κοινωνικὰς πληγὰς τὰς ἐκ τῆς πάλης προ-
ξενηθείσας· δυστυχῶς ὅμως ἡ τῆς 18]30 Μαρτίου Ε.
Ε. εἰρήνη μετὰ πόλεμον τοσοῦτον καταστρεπτικὸν, καθ'
ὃν ἐχύθησαν ποταμοὶ αἱμάτων καὶ ἐξηντλήθησαν θη-
σαυροὶ, οὔτε τὸ πρῶτον, οὔτε τὸ δεύτερον ἐπέφερεν ἀπο-
τέλεσμα, καθότι οὔτε τὰ πλεονεκτήματα τῆς νίκης ἐξη-
σφαλίσθησαν, οὔτε αἱ κοινωνικαὶ πληγαὶ τὰς ὁποίας ἐπέ-
φερεν ὁ πόλεμος εἶναι καὶ ἐλπιζόμενον νὰ ἰαθῶσιν· ἀπε-
ναντίας ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων εἶναι χειρὼν ἢ
πρὸ τοῦ πολέμου, αἱ δὲ κοινωνικαὶ πληγαὶ μακρὰν τοῦ
νὰ ἰαθῶσι, λαμβάνουσιν ὁσημέραι κακοηθέστατον χαρα-
κτῆρα.

Ἡ Ῥωσσία καθ' ἧς ἐγένετο ὁ πόλεμος πρὸς ἐξασφάλι-
σιν τῆς Ἀνατολῆς ὑπέστη μὲν ἥττας, ἀλλ' αἱ ἥτται τῆς
αὐτῆς δὲν τὴν κατέστησαν ἥττον ἰσχυράν. Ἡ Ῥωσσία
καίτοι μὴ ἔχουσα πλέον στόλον ἐν τῇ Εὐξείνῃ δὲν ἔπαυ-
σεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἐπιφοβὸς ἀπέναντι τῆς Τουρκίας, ἐκ
δὲ τῶν παθημάτων τῆς ἐδιδάχθη ποῶν μέσων πρέπει
νὰ κάμῃ χρῆσιν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἰδιοτελῶν σκοπῶν
τῆς, ὅσαςκις ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ κάμῃ κίνημα κατὰ τῆς
Τουρκίας, αὕτη δὲ τότε μόνον ἤθελε δυνήθῃ ν' ἀντι-
παρταχθῇ ἄνευ ξένης ἐπικουρίας ἀπέναντι δυνάμεως
τοσοῦτον μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς, ὅτε ἐπιφέρουσα τὴν τά-
ξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν ἐντὸς τοῦ κράτους τῆς, ἤθελε δυνήθῃ
ν' ἀναπτύξῃ τακτοποιουμένη καὶ ἡσυχάζουσα τὰς ἰδίας
αὐτῆς ἰσχύος καὶ μέσων πηγὰς. Αἱ συμμαχίαι ὑπόκεινται
καὶ αὐταὶ εἰς τὰς μεταβολὰς εἰς αἷς ὑπόκεινται ἅπαντα
τ' ἀνθρώπινα.

Ἄς ἀνερευνήσωμεν ἥδη ἂν ἡ Τουρκία ἡσυχάσῃ μετὰ τὴν
εἰρήνην καὶ ἐτακτοποιήθῃ, ὅπως ἐπέλθῃ ἐντεῦθεν τὸ ἐλπι-
ζόμενον ἀποτέλεσμα, ἢ ἂν ἦναι ἐλπίς νὰ ἡσυχάσῃ, νὰ
τακτοποιηθῇ καὶ καλλιεργουῖα τὰς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας
πηγὰς ἰσχύος καὶ μέσων νὰ καταστῇ ἰσχυρὰ, ὥστε νὰ δύ-
ναται νὰ ὑπερασπισθῇ ἰδίαις δυνάμεσι τὴν ἀπέραντον
αὐτῆς χώραν κατὰ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἀείποτε φιλαύτου
γείτονός τῆς.

Τὸ μόνον μέσον δι' οὗ ἡ Τουρκία ἡδύνατο νὰ καταστῇ
τοικύτη, ἥτο ἡ συμφιλίωσις καὶ σύμπνοια τῶν ἐν αὐτῇ
ὑπαρχουσῶν διαφόρων φυλῶν καὶ ἰδίως τῆς χριστιανικῆς
μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς ἐχθρικῶς πρὸς ἀλλήλας πρὸ αἰώ-
νων διακειμένων. Αὕτη δὲ ἡ συμφιλίωσις ἡδύνατο νὰ
ἐπιτευχθῇ διὰ μόνης τῆς καθιδρύσεως χριστιανικῆς δυνα-
στείας ἐπὶ τοῦ Βυζαντινοῦ θρόνου. Ἀλλ' ἡ διπλωματία
τῆς δόσεως νομίσασα ἐν τῇ ἔρωτι αὐτῆς ὑπὲρ τῶν Τούρ-
κων ὅτι τὸ αὐτὸ ἡδύνατο νὰ ἐπέλθῃ ἀποτέλεσμα διὰ τῆς
ισότητος ἐνώπιον τῶν νόμων καὶ τῆς δημοσίας ὑπηρε-
σίας ἀπάντων τῶν κατοίκων τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατο-
ρίας, ἐσυμβούλευσε τὴν κυβερνήσιν αὐτῆς νὰ ἐκδώσῃ τὸ
διαβόητον Χάτ-Χουμαγιούν τὴν ἰσότητά ταύτην κα-
θερῶν. Ἀπεδείχθη ὅμως ἀρκούντως πρὶν τοῦδε, ὅτι αἱ
διατάξεις αὐτοῦ ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τό-
πον ἐνθα ἡ ἐξουσία εὐρίσκεται εἰς ὀθωμανῶν χεῖρας, καὶ
ὅπου ὁ ἐπικρατῶν νόμος εἶναι τὸ κοράνιον. Ἐπῆλθε λοι-
πὸν ἀποτέλεσμα ἐναντίον ἢ τὸ ἐλπιζόμενον, καθότι ἀντὶ
νὰ ἐπέλθῃ ἡ συμφιλίωσις καὶ σύμπνοια παρωξύνθη, μάλ-
λον ἡ ἀρχαία ἐχθρὰ, καὶ ἥδη αἱ κατοικοῦσαι τὴν αὐτο-
κρατορίαν ταύτην φυλαὶ εἰς κεκηρυγμένον σχεδὸν εὐρί-
σκονται πόλεμον· καθότι ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς οἱ Τούρκοι σφά-
ζουσι χριστιανούς καὶ λεηλατοῦσι τὰ χωρία αὐτῶν, οἱ
χριστιανοὶ ἀφ' ἑτέρου καὶ ἰδίως οἱ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Εὐ-

ρωπαϊκῆς Τουρκίας ὅπου ὁ πληθυσμὸς τῶν εἶναι ἀνώτερος,
δὲν ἔδωσαν βεβαίως τὰς χεῖρας τῶν, ἀλλ' ἤρχισαν καὶ αὐ-
τοὶ νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀμοιβαιότητος.
Αὕτη ἡ οἰκτρὰ κατάστασις ἐγέννησε τὴν τρομερὰν ἐξα-
σκουμένην ἤδη ληστείαν εἰς ἀπάσας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας
τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἀναπτυσσομένην ὁσημέραι καὶ
ἀπειλοῦσαν ὅτι θέλει καταστῇ τοσοῦτον σοβαρὰ, ὥστε οὐ-
δεμία δύναμις θέλει δυνήθῃ νὰ τὴν καταστείλῃ. Τοι-
αύτης οὖν οὐσῆς τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, καὶ
καθεκαστὴν ἐπὶ τὰ χεῖρω βαίνουσῃς, πῶς θέλει δυνήθῃ,
ἐρωτῶμεν νὰ ἡσυχάσῃ ἡ Τουρκία, νὰ τακτοποιηθῇ καὶ
καλλιεργουῖα τὰς ἰδίας τῆς ἰσχύος καὶ τῶν μέσων
τῆς πηγὰς νὰ θεωρῇται ὡς ἐξησφαλισμένη ἀπέναντι, τὸ
ἐπαναλέγομεν, τοῦ ἐπιφύτου καὶ φιλαύτου γείτονός τῆς;
Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἡ εἰρήνη οὔτε τὰ πλεονεκτήματα τῆς
νίκης ἐξησφάλισεν ὑπὲρ τῶν νικητῶν, οὔτε τὰς κοινωνι-
κὰς πληγὰς ἐθεράπευσεν, ἀπεναντίας αἱ πληγαὶ αὐταὶ
λαμβάνουσιν ὁσημέραι κακοηθέστατον, ὡς προείπομεν,
χαρακτῆρα.

Ἡ ληστεία ὑτῆρξεν ἀείποτε τὸ μόνον καταφύγιον τῶν
ὑπὸ τῶν Τούρκων καταπιεζομένων χριστιανῶν. Τὴν λη-
στείαν οὔτε ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἰσχύος τῆς ἡ Τουρκία ἡδύ-
νατο νὰ καταστείλῃ μαστίζουσας τὰς ὠραιότερας ἐπαρ-
χίας τῆς. Τὰ ἀρχαῖα παληκάρια οἱ ἐπονομαζόμενοι
κλέφται τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος οἵτι-
νες ἦσαν ὁ τρόμος τῶν Τούρκων, πόθεν ἄλλοθεν ἢ ὑπὸ
τῆς Τουρκικῆς τυραννίας παρακινούμενοι κατέφευγον εἰς
τὰ ὄρη καὶ εἰς τὸν ληστρικὸν βίον; Ἡ ληστεία καὶ νῦν
ἐθεωρήθη φαίνεται καὶ θέλει θεωρηθῇ ὡς τὸ μόνον κατα-
φύγιον τῶν ὑπὸ τὰς εὐμενεῖς διατάξεις τοῦ διαβόητου
Χάτ-Χουμαγιούν καταπιεζομένων χριστιανῶν, καθόσον, τὸ ἐπαναλέγομεν, δὲν θέλουν
δέσει τὰς χεῖρας τῶν οἱ τελευταῖοι ὑπὸ τῶν πρώτων
κατασφαζόμενοι.

Αὕτη ἡ οἰκτρὰ καὶ ἐλεεινὴ κατάστασις τῆς Τουρκίας
πρέπει νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης σκε-
πτομένης ὅτι οἱ χριστιανοὶ τῆς Τουρκίας ἐγκαταλειμ-
μένοι εἰς τὴν διάκρισιν τῆς σκληρᾶς τύχης τῶν, καὶ
καταπιεζόμενοι πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὑπὸ τῶν τυ-
ραννῶν τῶν ἄλλο καταφύγιον δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἢ
τὴν ληστείαν, ὅπως ἐκδικῶνται κατ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ὁ ἀ-
τμὸς ὁ τὴν πειρατείαν μόνος δυνάμενος νὰ καπαστείλῃ
δὲν δύναται νὰ ἐπενεργήσῃ καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ σπηλαί-
οις τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας, ἐξ ὧν πολλὰ θέλουν
καταστῇ, ὡς καὶ ἄλλοτε, ἀπόρθητα ἄσυλα κλεφτῶν
ἐπιφέροντα τὸν τρόμον καὶ τὴν ἐρήμωσιν. Ἡ Εὐρώπη
πρέπει νὰ λάβῃ εἰς σπουδαίαν σκέψιν τὸ σοβαρὸν τοῦτο
ζήτημα καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν διόρθωσιν τοῦ ἀτοπήματος
τούτου πρὶν καταστῇ ἀδιόρθωτον.

Ἐρανίζομεθα ἐκ τοῦ Θεατοῦ τῆς Τεργέστης τὰς ἐπο-
μένας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις.

Ἐνταῦθα δὲν παρέρχεται ὥρα χωρὶς νὰ συμβῶσι φόνοι
καὶ ταραχαὶ εἰς τὰς συνοικίας· Γάλλοι, Ἀγγλοὶ, Χριστι-
ανοὶ παντὸς ἔθνους καὶ Τούρκοι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν συμ-
πλέκονται. Ὁ Τουρκικὸς φανατισμὸς καὶ τὸ μῖσος κατὰ
τῶν Γαλιόιδων ἐφύασαν εἰς τὸ ἐπακρον. Ἡμέραι πέν-
θους καὶ αἵματος προμηνύονται διὰ τοὺς δυστυχεῖς χρι-
στιανικοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς, ἂν συμμαχικὸς στρατὸς
διαρκῶς διαμένει ἐν τῇ Τουρκίᾳ δὲν ἤθελεν ἐξασφαλί-
ζει τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν. Ἡ ἐνεστώσα
φυσιογνωμία τοῦ τόπου, ἡ προκλητικὴ καὶ θυμώδης
μορφὴ τῶν Μουσουλμάνων, ὁ γενικὸς ἀναβρασμὸς ὅστις
συμβαίνει ἐκ τῶν συχνῶν ἐπαναλήψεων ἔργων μερολη-
πτικῶν, προξενοῦν τὸν τρόμον καὶ εἰς τοὺς πλέον ἀφρό-
βους. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν ἀπορῶ διὰ τὰ συμβαίνοντα καὶ
διὰ πᾶν συμβησόμενον χεῖρον τῶν παρόντων, καθότι πρὸ

πολλοῦ προεῖδον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Ὅτι προεῖδον λοιπὸν ἐπαλήθευσεν ἤδη, ὥς ἐπαναλέγω ὅτι ἂν ἡ Δύσις δὲν θέλει νὰ εὐρεθῇ ἡναγκασμένη νὰ ἐπιχειρήσῃ νέαν ἐκστρατεῖαν καὶ νὰ κάμῃ νέον πόλεμον διεξοδικώτερον καὶ φρικτώτερον τοῦ ἤδη παύσαντος, πρέπει νὰ κάμῃ ἰσχυρὰν στρατιωτικὴν κατοχὴν ἐν τῇ Τουρκίᾳ ὅπως καταστήσῃ ἀνικάνους τοὺς Τούρκους νὰ ἐπιφέρωσι διὰ τῆς ἐντελοῦς ἀποσυνθέσεως τῆς αὐτοκρατορίας των νέας περιπλοκάς καὶ ἀφορμὰς διχονοιῶν ἐν Εὐρώπῃ.

Παρὰ πάντων διαφημίζεται ὅτι πρόκειται ν' ἀναγνωσθῇ ἐπισήμως εἰς μίαν τῶν εὐρυτέρων πλατειῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ παρουσίᾳ ἀπάντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τοῦ λαοῦ τὸ Χάτ-Χουμαγιούν, ὡς ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ διαδοῆτου Χάρτου τοῦ Γκιουλχανέ. Ἰσως γίνεται τοῦτο πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη νὰ μὴν δώσῃ κάμειαν προσοχὴν εἰς τὰ γενόμενα κινήματα, καὶ ὅπως θεβαιώσῃ τοὺς Τούρκους ὅτι πρέπει νὰ ἡσυχῶσι καὶ νὰ ὑπακούωσιν. Ἀλλ' εἶναι ἄρὰ γε θεβαία ἡ ἐξουσία ὅτι ἀντὶ νὰ προέλθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν θέλουν ἐρεθισθῇ ἐπὶ μᾶλλον τὰ πνεύματα καὶ δὲν θέλει ἐπέλθῃ ἐπανάστασις. Περὶ ἐπανάστασεως ἐγένετο λόγος καὶ θεωρεῖται αὕτη ὡς ἀναπόφευκτος· καὶ αὕτη δὲ ἡ κυβέρνησις εἶναι πεπεισμένη περὶ τούτου διότι ἀναβάλλει τὴν ἀνάγνωσιν. Προχθὲς ἐλέγετο ὅτι ἡ ἀνάγνωσις ἐμελλε νὰ γίνῃ χθὲς, χθὲς ἐλέχθη ὅτι θέλει γίνῃ σήμερον, καὶ σήμερον ἀνεβλήθη διὰ τὴν αὔριον. Ἄς ἴδωμεν. Ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι σήμερον ἡμέραν Παρασκευὴν δὲν ἐπῆγεν εἰς τὸ Τζαμίον ὁ Σουλτάνος, ὅπερ δὲν συνέβη ἄλλοτε, εἰμὴ πρὸ δύο ἐτῶν ὅτε οἱ Σοφτάδες ἀπεπειράθησαν ἐπανάστασιν

Ἐν ᾧ ἡ ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία εὐρίσκεται εἰς κατὰστασιν ἀποσυνθέσεως, ὡς τοῦτο οὐχὶ ἡμεῖς, οὔτε Ἕλληνικὴ ἐφημερίς, ἀλλ' ἄπασαι αἱ ἐκείθεν ἀλληλογραφαί καὶ αὐτὸς ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Τεργεστινοῦ Θεατοῦ, ὅστις οὐδέποτε ἐψεύσθη εἰς ὅσα περὶ Τουρκίας ἐγραψεν ἀναφέρει. Ἐν ᾧ ὡς ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως ταύτης θέλουν προκύψει ἀναμφιβόλως περιπλοκαὶ καὶ ἀφορμαὶ διχονοιῶν ἐν Εὐρώπῃ, ὁ Λόρδος Παλμερστον ἐκθέτει ἐν τῷ Ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ ὅτι ἐπετεύχθη ὁ σκοπὸς τοῦ πολέμου διὰ τῆς εἰρήνης, ὅτι ἐξησφαλίσθη ἡ Ἀνατολὴ μὴ ἐχούσης πλέον τῆς Ῥωσσίας στόλον ἐν τῷ Εὐξείνῳ, καὶ ὅτι ἐπῆλθεν ὁ χρυσοῦς αἰὼν εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ τῆς εὐφυστάτης ἐφευρέσεως τοῦ Λόρδου Ρεδκλήφ, τοῦ διαδοῆτου δηλονότι Χάτ-Χουμαγιούν, τοῦ ὁποῦ ἡ δημοσίευσίς ἀντὶ νὰ θελιώσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ δυστυχοῦς τούτου τόπου, κατέστησεν αὐτὴν χεῖρονα.

Εἰς τοιαύτην ἄρὰ γε ἀπάτην εὐρίσκεται ὁ εὐγενὴς Λόρδος, ὥστε νὰ πιστεῖται ὅσα ἐκθέτει πρὸς τοὺς συμπολίτας του, ἢ προσποιεῖται, ὅπως ἱκανοποιήσῃ αὐτοὺς ὅπως διὰ τὰς μεγάλας θυσίας τὰς ὁποίας ἔκαμαν οὗτοι εἰς τὸν παύσαντα πόλεμον. Ἡμεῖς φρονοῦμεν τὸ δεύτερον, διότι δὲν δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν εἰς τοιοῦτον πολιτικὸν ἄνδρα ἄνοιαν τῶν πραγμάτων τοσοῦτον παχυλὴν. Ἡ πολιτικὴ τοῦ Λόρδου Παλμερστον ὅτε ἐπεχείρησε τὸν παύσαντα πόλεμον ἐστηρίζετο εἰς τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὁ πόλεμος διαρκῶν ἤθελε καταστῇ ἐπαναστατικὸς, ὅτι ἤθελον κινήθῃ αἱ ἡτυχάζουσαι δεδουλωμένα ἐθνικότητες καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἤθελε ταραχθῇ ἅπαντα ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἡπειρος. Συμφέρει εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας νὰ ἐκσθενηθῇ ἡ Ἡπειρωτικὴ Εὐρώπη σπαρταζομένη ὑπὸ τοῦ πολέμου, αὕτη δὲ νὰ διακινῇ πάντοτε ἀκμαία καὶ ἰσχυρὰ θαλασσίαν δυνάμιν. Ἀλλ' αἱ ἡπειρωτικαὶ δυνάμεις προΐδουσι τὸν κίνδυνον ἐπικείμενον ἐτάχυνον νὰ δώσωσι πρὸς ἀλλήλας τὴν χεῖρα καὶ ν' ἀφῇσωσιν ἐκκρεμὲς τὸ τοσοῦτον σοδορὸν ἀνατολικὸν ζήτημα, πρὸς λύσιν τοῦ ὁποῦ ἐγεινὴν τσαῦται θυσία. Ἐτάχυνον λέγομεν νὰ κλείσωσι τὴν εἰρήνην καὶ ἐναντίον τῆς ἐπιθυμίας καὶ θελήσεως τῆς Ἀγγλίας, ὡς ἐξάγεται τοῦτο ἐκ τῆς δυσχερεσίας τὴν ὁποίαν ἔδειξεν ὁλόκληρος ὁ Ἀγγλικὸς τύπος εἰς τὸ πρῶτον περὶ τῆς εἰρήνης ἀκουσμά. Ἡ Ἀγγλικὴ λοιπὸν μείνασα μεμονομένη, δὲν ἠδύνατο θεβαιῶς νὰ ἐξκολλουθήσῃ τὸν πόλεμον κατ' ἀπάσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου, καὶ ἔνεκα τούτων πάντων εὐρεθεὶς ἡπα-

τημένος ὁ εὐγενὴς Λόρδος ποιεῖ ἤδη τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, ἵνα μὴν ἀπολέσῃ τὴν αὐτοῦ δημοτικότητα, καὶ ἐκθέτει εἰς τοὺς συμπολίτας του, πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτῶν διὰ τὰς ὁποίας ἔκαμαν μεγάλας ἐν τῷ πολέμῳ θυσίας, ὅτι ἐπετεύχθη ὁ σκοπὸς αὐτοῦ, ὅτι ἡ εἰρήνη θέλει εἶσθαι διαρκής, ὅτι ἐξησφαλίσθη ἡ Ἀνατολὴ, ὅτι ἐπῆλθεν αὐτόθι ὁ χρυσοῦς αἰὼν, καὶ ὅτι οἱ Τούρκοι ἐξευγενίσθησαν ἢ ταχέως ἐξευγενισθήσονται, ἐν ᾧ τρομερὰ καταιγὶς ἐπικεῖται ἐπὶ τοῦ δυστυχοῦς τούτου τόπου, κατὰ τὰς ἀπανταχόθεν προσερχομένας πληροφορίας, ἐν ᾧ ἐπικεῖται ἀπειναντίας ἐπανάστασις εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς αὐτοκρατορίας αὐτῆς, καὶ ἐν ᾧ ὁ Σουλτάνος δὲν τολμᾷ νὰ μεταβῇ οὔτε εἰς τὸ Τζαμίον ὅπως ἐξασκήσῃ τὸ θρησκευτικὸν καθήκον του, τρέμων μὴ γίνῃ καὶ αὐτὸς θύμα τοῦ φανατισμοῦ τοῦ ἐξευγενισθέντος λαοῦ του. Θέλων δὲ νὰ φέρῃ ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὰ πνεύματα τῶν συμπολιτῶν τοῦ εὐγενὴς Λόρδος ἐπελήφθη τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος καὶ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἐφελκεῖ τὴν προσοχὴν τῶν ὁμοεθνῶν του παριστῶν αὐτὴν ὡς τόπον ληστῶν καὶ κλουρῶν, ὡς τόπον ἐπικίνδυνον, ἐν ᾧ ἡσυχάζουσα αὕτη ἀναπτύσσει ὁσημέραι τὰ πρὸς τὸν πολιτισμὸν μέσα της. Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν προσποιεῖται ὁ εὐγενὴς Λόρδος ὅτι ἀγνοεῖ τί συμβαίνει ἐν τῇ Τουρκίᾳ, ὅσον καὶ ἂν σιωπᾷ ὁ ἀγγλικὸς τύπος τὰ φρικτὰ πραττόμενα ἐν αὐτῇ κατὰ τῶν χριστιανῶν κκουργήματα ὑπὸ λαοῦ βαρβάρου, φανατικοῦ καὶ οὐδέποτε πολιτισθησομένου, λαοῦ τὸν ὁποῖον τοσοῦτον ἐξύμνησαν, ἢ ἀλήθεια ἀδύνατον εἶναι νὰ καλυφθῇ ἐπὶ πολὺ, ἐνὸς ἑνεργοῦσιν ὁ τύπος, ὁ ἀτμός καὶ αἱ ὑλεκτρικαὶ ἀλληλογραφαί.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἡ Α. Μ. ὁ Σεβαστὸς Βασιλεὺς ἡμῶν ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς πρωτεύουσας του πορευόμενος πρὸς τὸ λουτρὸν τοῦ Καρλσβάδ ἕνεκα τῆς πασχούσης ὑγείας του. Καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἔδωκεν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς νέον δείγμα τῆς πρὸς τὸν ἀγαπητὸν βασιλέα αὐτοῦ εὐκρινούς ἀγάπης, ἀφοσιώσεως καὶ σεβασμοῦ του, τὴν Α. Μ. ἐσυνόδευσαν μέχρι τοῦ Πειραιῶς ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἡμῶν, ὁλόκληρα τὰ νομοθετικὰ σώματα, αἱ ὑπουργοί, οἱ ἀνώτεροι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἄπειρον πλῆθος λαοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὅπως εὐχρηθῶσιν αὐτῇ εὐτυχὲς εὐόδιον καὶ εὐτυχεστέραν ἐπάνοδον εἰς τὸν θρόνον της.

Οἱ ἀναγινώσται ἡμῶν ἀνέγων εἰς διαφόρους ἐφημερίδας ποίας περιποιήσεις καὶ τιμὰς προσέφερον πρὸς τῆς Α. Α. Μ. Μ. οἱ στρατοὶ καὶ στόλοι τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας εἰ ἐν Πειραιῇ σταθμεύοντες, ὥστε περιττὴν νομίζομεν πᾶσαν περὶ τούτων ἐπανάλκψιν. Σκοπὸς ἡμέτερος εἶναι νὰ ἐκθέσωμεν πρὸς τὸ κοινὸν ὁποῖα εἶναι ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ σεβαστὸν βασιλικὸν ζεῦγος τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους οἱ ἔχθροί ἡμῶν ζωγραφίζουσιν ὡς λαὸν ἀνάξιον ἐλευθερίας, καὶ ἀποφαίνονται νὰ ὑποβληθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν ὀθωμανικὴν δυναστείαν καὶ νὰ διοικῆται ὑπὸ ἐνὸς ὀθωμανοῦ Πασᾶ, ὅπως ἐπέλθῃ ὁ χρυσοῦς αἰὼν καὶ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἀνατολῆς, ὡς ἐπῆλθε καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας μέρη. Σκοπὸς ἡμῶν εἶναι ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ἔχομεν ἐθνικὸν χαρακτῆρα, ὅτι σχηματίζεται καὶ ἐν ἡμῖν κοινὴ γνώμη, καὶ ὅτι ἅπαντες συνασπίζομεθα ἠθικῶς ὁσάκις προσβάλλεται ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἢ τοῦ ἡγεμόνος μας φιλιτιμία. Σκοπὸς τέλος ἡμέτερος εἶναι νὰ καταδείξωμεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς περιστοιχιζὼν μετὰ τοσαύτης ἀγάπης, σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως τὸν Σεβαστὸν Βασιλέα αὐτοῦ δίδει δείγμα τοῦ μίσους καὶ τῆς ἀποστρεφῆς του κατὰ τῶν εὐαρίθμων μεταξὺ ἡμῶν μωρῶν, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ καταστῶσι δικτάτορες περιφρονοῦντες τὸν ἀνώτατον ἡμῶν ἄρχοντα. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὑψήθη πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Βασιλέα ἐξ ὅλης οὐτοῦ ψυχῆς καὶ καρδίας εὐτυχὲς εὐόδιον εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ του καὶ εὐτυχεστέραν ἐπάνοδον εἰς τὸν θρόνον του, ἥτις ἀδιστακτως θέλει εἶσθαι εὐτυχής, καθόσον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης θέλουν συμβῇ μεγάλα μεταβολαὶ εἰς τὰ πνεύματα τῶν πολιτικῶν τῆς Εὐρώπης ἀνδρῶν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς πατρίδος μας.

Ἐδόθησαν εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ Πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας κύριον Κράμπτον παρὰ τῆς ἐκεῖ κυβερνήσεως τὰ διαβή-
τήριά του. Ὁ κύριος Δάλλας ὅμως πρέσβυς τῆς Ἀμε-
ρικῆς ἐν Λονδίνῳ διαμένει εἰς τὴν θέσιν του, διότι ἡ Ἀγ-
γλικὴ κυβέρνησις δὲν ᾔθελ' ἵνα κάμῃ χοῆσιν τοῦ δικαίω-
ματος τῆς ἀμοιβαιότητος δίδουσα εἰς αὐτὸν τὰ διαβατή-
ριά του, μὴ νοστιμειομένη, ὥς λέγεται, νὰ ἐπέλθῃ ῥῆξις
μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ἀναφέρει ἡ Σφαῖρα, δὲν θέλει
μιμηθῇ τὴν ἀπεριστοφίαν τοῦ μυστικοσυμβουλίου τῆς Ἀ-
μερικῆς, ἐνεκα τοῦτου πιθανώτατον εἶναι ὅτι ὁ κύριος Δάλ-
λας θέλει ἐξακολουθῆσαι νὰ διαμέτῃ ἐν Λονδίνῳ ὡς πρέσβυς,
ἡ δὲ Ἀγγλία ν' ἀντιπροσωπευθῇ ἐν Οὐάσιγτον ὑπὸ ἄλ-
λου πρέσβεως. Παρατηρήθη ἀληθῶς εἰς τὰς ἐπισήμους ἐ-
πιστολάς τοῦ κυρίου Μερσὴ εἰλικρινὴς ἐπιθυμία ἐντίμου
συνδιαλλαγῆς, ἀν' ἡ δὲ ἐκ τοῦ κινήματος τούτου ἐλαττωθῇ ὁ
κίνδυνος τοῦ πολέμου, οἱ λαοὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερι-
κῆς πρέπει νὰ εὐγνωμονῶσι πρὸς τὴν γενναίαν ἀγγλικὴν
κυβέρνησιν καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Μυστικοσυμβούλιον τοῦ Προέ-
δρου Πίερσε.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων τῆς 16 Ἰουνίου, ἐπερωτη-
θεὶς ὁ Λόρδος Κλαρενδὼν παρὰ τοῦ Λόρδου Δερβὴ ἐδήλω-
σεν ὅτι δὲν θέλουν διακοπῇ αἱ μεταξὺ τῶν ἠνωμένων πο-
λιτειῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας διπλωματικαὶ σχέσεις, καὶ ἐπευ-
φημίσθη. Ὁ ἐπερωτήσας ἐδήλωσεν ὡσαύτως ὅτι ἱκανο-
ποιηθὴν ἀφ' οὗ ἡ Κυβέρνησις ὁμολογεῖ τὸ σφάλμα τῆς ἀποδο-
κιμάζουσα τὴν διαγωγὴν τοῦ κυρίου Κράμπτονος. Ὁ
Λόρδος Κλαρενδὼν ἀντέταξεν ὅμως ὅτι ἐλπίζει ὅτι δὲν θέ-
λει κατακριθῇ ὑπὸ τοῦ κοιτοῦ ἡ διαγωγὴ τούτου τοῦ Ἀγ-
γλικοῦ πρέσβεως. Ὁ Λόρδος οὗτος ὠμίλησε λίαν εἰρη-
νικῶς.

Ἐν τῇ Βουλῇ δὲ τῶν Κοινῶν ἀπάντησεν ὁ Λόρδος
Παλμερστον τ' αὐτὰ εἰς ἐρώτησιν γενομένην πρὸς αὐτὸν
πρὸς τοῦ κυρίου I. Ρούσελ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἀμε-
ρικῆς, ἐπρόσθεσε δὲ ὅτι ἡ ἐν τῇ Ἀτλαντικῇ ἐνίσχυσις τοῦ
στόλου δὲν ἐγένετο μὲ σκοπὸν ἐχθρικόν, ἀλλὰ πρὸς ὑπε-
ράσπισιν τῶν ἀγγλικῶν ἀποικιῶν. Ὁ κύριος Δισραέλης
εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διαγωγὴν
τοῦ Κράμπτονος, καθότι πιστῶς οὗτος ἐτήρησε τὰς ὁδη-
γίας αὐτῆς. Ἐσώστησε δὲ εἰς τὴν κυβερνήσιν νὰ μὴν ἐ-
πέμβῃ εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν τὴν
ἀφορῶσαν τὴν κεντρικὴν Ἀμερικὴν.

Τὸ ἔγγραφο ὑπερ ἐκοινοποιήθη πρὸς τὸν Κ. Κράμπτον
να περιέχει τὰ δε.

Ἐν Οὐάσιγτον τὴν 28 Μαΐου 1856.

Κύριε,

« Ὁ Πρέσβυς τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν μ' ἐπεφόρτι-
σε ν' ἀναγγείλω ὑμῖν τὴν περὶ διακοπῆς πάσης νέας δι-
πλωματικῆς σχέσεως μετ' ὑμῶν ὡς διπλωματικοῦ ἀντιπρο-
σώπου τῆς Α. Μ. παρὰ τῇ κυβερνῇ τῶν ἠνωμένων Πολι-
τειῶν. Οἱ λόγοι οἱ ἀναγκάσαντες αὐτὴν νὰ λάβῃ τὸ
μέτρον τοῦτο ἐκοινοποιήθησαν πρὸς τὴν ὑμετέραν κυβερ-
νήσιν. »

« Δράττομαι τῆς περιστάσεως ταύτης ἵνα προσθέσω ὅτι

θέλει δοθῇ ἐντελής προσοχὴ εἰς πάσας τὰς διακοινώσεις τὰς
διακοινώσεις τὰς ἀπευθυνθησόμενας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως
τῆς Βασιλείας εἰς τὸν τόπον τούτον, καὶ εἰς τὰς σχέσεις
τὰς μεταξὺ τῆς μεγάλης Βρετανίας καὶ τῶν ἠνωμένων
Πολιτειῶν, αἵτινες εὐνῶνται ν' ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὴν Κυ-
βέρνησιν ταύτης δι' ἄλλης τινος ὁδοῦ. »

Ἐάν εὐαρεστήθῃ ν' ἀπρυσυθῇ τῶν ἠνωμένων
Πολιτειῶν, ὁ Πρόεδρος μ' ἐπιφορτίζει μὲ τὰς συνήθεις
εὐκολίας. Ἐπισυνάπτω οὖν ἐν τῇ παρόντι τ' ἀναγκαῖα
εἰς τοιαύτην περιστάσιν διαβατήριά σας, καὶ δραττομαι τῆς
περιστάσεως νὰ ἐπαναλάβω Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς
βαθυτάτης μου ὑπολήψεως.

B. E. Μερσὴ.

Ἀνέγνωμεν εἰς τὴν Ἀρχαίαν τὴν ἐξῆς ἐπίσημον ἀνα-
κοίνωσιν τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην ἀπαγορεύεται κατ' ἑμμέ-
σον τρόπον εἰς τὸν τύπον τὸ νὰ δημοσιεύῃ τὰ ἐντὸς τῆς
Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας πρᾶττόμενα κακουργήματα
κατὰ τῶν χριστιανῶν, καὶ τὴν ἐλθούσῃ τῆς πρωτεύουσας
αὐτοῦ τοῦ κράτους κατάστασιν. Ἄλλ' ὅσον καὶ ἂν εἰω-
πῇ ὁ ὀθωμανικὸς τύπος οὐχ ἤττον ἡ οἰκτρὰ κατάστασις τῆς
Τουρκίας θέλει γίνεσθαι ἀπανταχοῦ γνωστὴ, διότι ἀδύνα-
τον εἶναι νὰ καλυφθῶσι τ' ἀπειρα ἀτοπήματα τὰ αὐτόθι
συμβαίνοντα.

Ἰδοὺ καὶ ἡ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις.

« Φῆμαι ψευδίσταται καὶ λίαν ὑπερβολικαὶ διαδίδονται
συνεχῶς εἰς τὴν πρωτεύουσάν, καὶ δυστυχῶς ἡ εὐπιστία
τοῦ κοινοῦ παραδέχεται αὐτὰς καὶ πλάττει ἐτι δεινότερα.

« Ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις διέταξεν ἐπομένως τὴν
ἀστυνομίαν ν' ἀναζητῇ τοὺς ἐφευρέτας τῶν τσιούτων, οἵ-
τινες θέλουν καταδιώκεσθαι κατ' ὅλην τὴν αὐστηρότητα
τῶν νόμων. Καθῆκον δὲ τῆς ἐξουσίας εἶναι ν' ὁπορεύῃ
τὸ κοινὸν ἀπὸ πάντων τῶν τσιούτων διαλαλημάτων, ἅτινα
μόνον ἐπὶ ἀξιοποιεῖ σκοπῷ διαδίδονται ὑπὸ ραδιούργων
τινῶν καὶ ταραξιών, καὶ νὰ προσκαλέσῃ τὰς ἐφημερίδας νὰ
μὴ δέχωνται καὶ δημοσιεύωσιν αὐτὰ χωρὶς νὰ πληροφορη-
θῶσι παρὰ τῶν ἀρχῶν ὅτι εἶναι ἀληθῆ. »

— Ἐκάκιζαν κατ' ἡμῶν οἱ συντάκται τοῦ Φιλοπάτρι-
δος, καὶ κλέπτας μᾶς ἀπεκάλεσαν ἐν τῇ αὐστηρᾷ αὐτῶν
ἠθικῇ, διότι κατεχωρίσαμεν εἰς τὸ φύλλον μας ἄρβρον των,
χωρὶς ν' ἀναφείωμεν ὅτι ἐρανίσθημεν αὐτὸ ἐκ τοῦ Φιλο-
πάτριδος.

Διαχειριζόμενοι τὸν τύπον οἱ κύριοι συντάκται τοῦ Φιλο-
πάτριδος γνωρίζουσι βεβαίως, ὅτι καὶ οἱ στοιχειοθεταὶ καὶ
οἱ διορθωταὶ πολλὰκις παραδράμουν εἰς τὰς ἐργασίας των,
ὡρεῖλον οὖν νὰ φανῶσι συγκαταβατικοὶ πρὸς συναδέλφους
των, καθόσον τοιαύτη ἀληθῶς συνέβη παροδρῶμῃ εἰς τὸ
ἡμέτερον τυπογραφεῖον, καὶ νὰ ζητήσωσι παρ' ἡμῶν λόγον
περὶ τῆς ἐλλείψεως ταύτης, καὶ τότε μόνον νὰ ἐπιτεθῶσι
κατ' ἡμῶν, ὅτε δὲν ἐδίδονεν αὐτοῖς τὴν προτήκουσαν ἱλα-
νοποίησιν. Ἄλλ' ὁ τρόπος κατ' ὃν ἐφέρθησαν κατ' ἡμῶν
ἀποδεικνύει, τὸ λέγομεν μὲ λυπὴν μᾶς, ὅτι ὁ τύπος παρ'
ἡμῶν διαχειρίζεται δυστυχῶς ὑπὸ θαναύσων ἐνίοτε χειρῶν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀριθ. 230.

Εὐρεττερ.

Ὁ

Κλητὴρ τῆς περιουσίας τῶν ἐν Σύ-
ρῳ Πρωτοδικῶν Μιχαὴλ Α. Μυλονᾶς.

Δηλοποιεῖ ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν
τριακόσια πενήκοντα τέσσαρα 354
καὶ ἀπὸ εἰκοσιεννέα Μαΐου τοῦ χιλι-
στοῦ δεκαοκτωστοῦ πενήκοντοῦ ἔκτου
ἔτους ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως τοῦ Δι-
καστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν

καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς πρὸς ἐμὲ ἐγ-
γράφου παραγγελίας καὶ πληρεξου-
σιότητος παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κριτικοῦ
τοῦ Δικηγόρου κυρίου Ἰωσήφ Ἡσαίου
πληρεξουσίου τῆς ἐνταῦθα καθιδρυμέ-
νης ἐμπορικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπω-
νομίαν Χατζῆ Ἰωάννης Ἀναστασίου
καὶ Γιολ, ἐκτίθενται εἰς δημόσιον πλει-
στησιασμὸν κατ' αἰτήσιν τῆς ἀναφερο-
μένης ἐταιρίας εἰς τὴν πλατείαν τοῦ
Τελωνείου ἔξωθεν τοῦ Καφφενείου τοῦ
κυρίου Ἀνδρέου Κοσμᾶ ἐνοικιασμένου
ἤδη παρὰ τοῦ Βασιλείου Γιαννοῦτζου,
καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτου διοριζομέ-
νου ὑπαλλήλου Συμβουλευτοῦ Ἐρ-

μουπόλεως Σύρου κυρίου Χριστοδο-
λου Ἰωάννου τὰ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ.
11456 καὶ ἀπὸ 9 Ἰουνίου τοῦ χι-
λιοστοῦ δεκαοκτωστοῦ πενήκοντοῦ
ἔκτου ἔτους ἔχουσιν ἀποσφραγίσεως
καὶ ἀπογραφῆς τοῦ εἰρημένου Συμβο-
λαιγράφου Χριστοδούλου Ἰωάννου
περιγραφέντα καὶ ἐκτιμηθέντα παρὰ
τοῦ προσληφθέντος ἐπὶ τούτου ἐκτιμη-
τοῦ Κυρίου Ζώρξη Λαουνδρ χρυσο-
χόου, κατοικοῦ ἐνταῦθα ὡς ἀκολουθῶς·
ἦτοι δώδεκα κουταλάκια ἀργυρᾶ ζυ-
γισθέντα παρ' αὐτοῦ καὶ εὐρεθέντα
δράμια ἐνενηντὰ ἔξ ἐκτιμηθέντα πρὸς
λεπτὰ ὀγδοήκοντα πέντε τὸ δράμιον,

τέσσαρα δακτυλίδια τὸ ἐν τρίπετρον ἀδαμάντινον ἐξετιμήθη διὰ δραχμὰς πενήντα, τὸ ἕτερον τὸ μονόπετρον ἀδαμάντινον ἐξετιμήθη διὰ δραχμὰς σαράντα πέντε, τὸ ἕτερον τὸ μονόπετρον ἐξετιμήθη διὰ δραχμὰς σαράντα, καὶ τὸ ἕτερον ἐπίσης μονόπετρον ἐξετιμήθη διὰ δραχμὰς δώδεκα, ἐν ζεύγος ἐνώτια ἀδαμάντινα ἐξετιμήθησαν διὰ δραχμὰς διακοσίας πενήντα, ἐν χρυσῶν κορδόνιον ζυγισθὲν εὐρέθη δράμια ἐννέα παρὰ ἐν τέγκιον ἐξετιμήθη διὰ δραχμὰς δέκα ἕκαστον δράμιον, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ ἀναφερομένη ἐταιρία Χατζῆ Ἰωάννης Ἀναστασίου καὶ Υἱοὶ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 81 (ε. ε.) ἀπόφασιν τοῦ ἐμπορικῶν Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ κεφάλαιον δραχμὰς 1232, 50. τὸν τόκον τῆς ὑπερμερείας τὰ ἐξόδα τῆς δίκης κλπ. συμποσούμενα ὅλα ὁμοῦ μετὰ τὰ ἐξόδα τῆς ὑπ' ἀριθ. 354 [ε. ε.] ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν εἰς δραχμὰς χιλίας τριακοσίας ἐννεήκοντα τέσσαρας, καὶ ἐβδομήκοντα τρία λεπτά ἀριθ. 1394, 73|00 καὶ τὰ γενόμενα ἐξόδα τοῦ πλειστηριασμῶς μέχρι ἀποπληρωμῆς ὀφειλομένας παρὰ τοῦ Γεωργίου Ἰωάννου Θεοδωροπούλου κατοικοῦ ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἀναφερομένην ἐταιρίαν Χατζῆ Ἰωάννης Ἀναστασίου καὶ Υἱοί.

Διὰ ταῦτα καὶ συμφώνως μετὰ τὰς ἀναφερομένας ἀποφάσεις καὶ μετὰ τὴν ἀναφερομένην ἐκθεσιν ἀποσφραγίσεως καὶ ἀπογραφῆς τοῦ ἀναφερομένου Συμβολαιογράφου, ἐκτίθενται εἰς δημοσίον πλειστηριασμὸν τὰ ἀναφερόμενα ἄνω εἶδη ἀνήκοντα εἰς τὸν εἰρημένον Γεώργιον Ἰωάννου Θεοδωρόπουλον καὶ τὰ ὁποῖα οὗτος εἶχεν ἐνέχυρα πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν ἐταιρίαν Χατζῆ Ἰωάννης Ἀναστασίου καὶ Υἱοί, καὶ ὁ πλειστηριασμὸς αὐτῶν ἀρχεῖται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειώσῃ ὀριστικῶς τὴν ὁγδόην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔκτου ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ. καὶ θέλει διαρκέσει μέχρις ὅτου ἐκπλειστηριασθῶν τὰ ἀναφερόμενα εἶδη.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται διὰ τὰ ἀναφερόμενα εἶδη ἀπὸ τὸν πρῶτον ὑπερθεματιστὴν.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας τὰ δὲ ἀναφερόμενα εἶδη παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ καὶ ἀγοραστοῦ.

Ἡ παροῦσα δηλοποίησις ὁμοῦ μετὰ τὴν ἀναφερομένην ἐκθεσιν ἀποσφραγίσεως καὶ ἀπογραφῆς τοῦ Συμβολαιογράφου Χρηστοδούλου Ἰωάννου θέλει τοιχοκολληθῇ ἀπαξ εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατασσόμενα μέρη καὶ θέλει δημοσιευθῇ ἀπαξ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ὁ Ἑρμῆς προσέτι θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ δημοσίου κήρυκος εἰς ὅλα τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατασσόμενα μέρη.

Ἐγένετο ἡ παροῦσα σήμερον τὴν ἐνάτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔκτου ἔτους ἡμέραν Σάββατον ὥραν τετάρτην Μ. Μ. ἐν Ἑρμοῦπόλει Σύρου καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου δικαστικοῦ κλητῆρος.

Ὁ Δικαστικὸς Κλητῆρ
Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Ἑρμοῦπόλει Σύρου αὐθημερόν.
Ὁ Δικαστικὸς Κλητῆρ
Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶς.

Ἀριθμὸς ἑνδεκα χιλιάδας τετρακόσια πενήντα ἔξ ἀριθ. 11456.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀποσφραγίσεως καὶ ἀπογραφῆς.

Σήμερον ἐνάτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔκτου ἔτους ἡμέραν Σάββατον κατὰ τὴν τρίτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν, συνεπεία ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ὑπ' ἀριθμὸν τριακόσια πενήντα τέσσαρα τῆς εικοστῆς τετάρτης Μαΐου ἐνεσιώτος ἔτους, δι' ἧς διατάχθη νὰ γίνῃ ἡ ἀποσφράγισις, καὶ ἡ ἐκτίμησις διαφορῶν ἐνεχύρων ἀποσφραγισμένων ὑπαρχόντων εἰς χεῖρας τῆς ἐνταῦθα ἰδρυμένης ἐμπορικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Χατζῆ Ἰωάννης Ἀναστασίου καὶ Υἱοί, διὰ χρέος πρὸς αὐτὸν τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ι. Θεοδωροπούλου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡμετέρας πράξεως ὑπ' ἀριθμὸν ἑνδεκα χιλιάδας τετρακόσια σαράντα ὀκτὼ τῆς ἐβδόμης Ἰουνίου τρέχοντος μηνός, ἐπιδοθείσης νομίμως πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν ἐταιρίαν καὶ πρὸς τὸν Γεώργιον Ι. Θεοδωρόπουλον προσδιορίσεως τὴν σημερινὴν ἡμέραν καὶ ῥητὴν ὥραν διὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῶν ἀναφερομένων ἐνεχύρων, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὰ προσαχθέντα δύο ἐπιδοτήρια τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Μιχαὴλ Μυλωνᾶ ὑπ' ἀριθμὸν διακόσια εἴκοσι καὶ διακόσια εἴκοσι ἐν τῆς ὁγδόης τοῦ ἰδίου τρέχοντος μηνός Ἰουνίου, ἐνεφανίσθη αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Σύρου Χρηστοδούλου Ἰωάννου κατοικοῦντος εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν καὶ ἐνώπιον τῶν ἀκολούθως ἀναφερομένων μαρτύρων, ὁ κύριος Χατζῆ Ἰωάννης Ἀναστασίου ὀφωπώλης, μέτοχος καὶ διευθυντῆς τῆς ῥηθείσης ἐμπορικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Χατζῆ Ἰωάννης Ἀναστασίου καὶ Υἱοί, κάτοικοι ἐνταῦθα, γνωστοὶ μου ἄσχετοι συγγενεῖς μετ' ἐμοῦ, οἵτινες ἐπαρουσίασαν εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τοὺς κωτέρω ῥηθησομένους μάρτυρας, τὰ ἀναφερόμενα ἐνέχυρα, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον εἰς χεῖρας τοῦ ἐντὸς ἐνός μανδυλίου μεταξωτοῦ δεμένου ἄνωθεν διὰ σπάγγου καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων αὐτοῦ ὑπῆρχε σφραγὶς διὰ κηρίου Ἰοθανικοῦ, ἐπὶ τῆς σφραγίδος ἐφαίνετο ἄνθρωπος ἱστάμενος καὶ κρατῶν εἰς χεῖρας του βάρβδον, ὡς ἠδυνήθη νὰ διακρίνω, ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου μανδυλίου ἀποσφραγισθέντος εὐρέθησαν τὰ ἀκόλουθα εἶδη. Οἷον δώδεκα κουταλάκια ἀργυρᾶ ἔχοντα ἐπὶ τῆς λαβῆς τῶν τὰ στοιχία Γ. Ι. Θ. τιλυμένῃ ἐντὸς χαρτίου, ἐν κουτάκιον ἐρυθροῦν ἔξωθεν, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ὑπῆρχον τέσσαρα δακτυλίδια ἀδαμάντινα, καὶ ἐν ζεύγος ἐνώτια ἀδαμάντινα, καὶ ἕτερον κουτάκιον ἀπλοῦν ἐντὸς τοῦ ὁποῖου εὐρέθη ἐν κορδόνιον χρυσοῦν. Κατὰ τὴν γενομένην ἀποσφράγισιν ἐνεφανίσθη αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἡμῶν καὶ τῶν μαρ-

τύρων, καὶ ὁ κύριος Γεώργιος Ι. Θεοδωρόπουλος, καπνοπώλης κάτοκος ἐνταῦθα, γνωστός μου ἄσχετος συγγενεῖς μετ' ἐμοῦ, εἰς ὃν ἀπεδείχθησαν τὰ ἐνέχυρα ταῦτα καὶ τὰ ὁποῖα ἀνεγνώρισεν ὅτι εἶναι ταῦτα ὅσα ἐπαρέδωκεν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐταιρίαν Χατζῆ Ἰωάννης Ἀναστασίου καὶ Υἱοί διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀναφερομένων ἐπροσκαλέσαμεν τὸν ἐνταῦθα κατῆκοντα κύριον Ζώρζην Λαονὸρ Χρυσόχρον, ἐμπειρον διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀναφερομένων, γνωστός μου, ἄσχετος συγγενεῖς μετ' ἐμοῦ, ἐμφανισθέντα αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἡμῶν, τῶν συμβαλλομένων, καὶ τῶν μαρτύρων, ὅστις ἀφοῦ ἔδωκε τὸν ἀπαιτούμενον ὄρκον ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, «ὅτι θέλει κάμει πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῶν ἀναφερομένων ἐνεχύρων» ἐξετίμησεν ταῦτα ὡς ἑξῆς· ἦτοι τὰ δώδεκα κουταλάκια τὰ ἀργυρᾶ ἐζυγίσθησαν παρ' αὐτοῦ καὶ εὐρέθησαν δράμια ἐννεήντα ἔξ, ἐξετιμήθησαν πρὸς λεπτὰ ὁγδοήντα πέντε τὸ δράμιον, ἐκ τῶν τεσσάρων δακτυλιδίων τὸ ἐν τρίπετρον ἀδαμάντινον ἐξετιμήθη διὰ δραχμὰς πενήντα, τὸ ἕτερον τὸ μονόπετρον ἀδαμάντινον ἐξετιμήθη διὰ δραχμὰς σαράντα πέντε, τὸ ἕτερον τὸ μονόπετρον ἐξετιμήθη διὰ δραχμὰς σαράντα, καὶ τὸ ἕτερον ἐπίσης μονόπετρον δραχμὰς δώδεκα, ἐν ζεύγος ἐνώτια ἀδαμάντινα ἐξετιμήθησαν διὰ δραχμὰς διακοσίας πενήντα, πρὸς τε τὸ ἀναφερόμενον χρυσῶν κορδόνιον ἐζυγίσθη καὶ εὐρέθη δράμια ἐννέα παρὰ ἐν τέγκιον καὶ ἐξετιμήθη διὰ δραχμὰς δέκα ἕκαστον δράμιον, ἔμειναν ἀμόφερα τὰ μέρη σύμφωνα διὰ νὰ μένουν ταῦτα τὰ ἐνέχυρα εἰς ἡμᾶς καὶ τὰ ἐκρατήσαμεν κατ' αἰτησίν των. Συνετάχθη ἡ παροῦσα ἐκθεσις ἐν Ἑρμοῦπόλει Σύρου εἰς τὸ πλῆσιον τῆς ὁδοῦ ἀγορᾶς τῆς αὐτῆς πόλεως κείμενον γραφεῖον μου σήμερον τῇ ἄνω ἡμερομηνίᾳ καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀναφερομένους καὶ τοὺς συμπαραληφθέντες μάρτυρας κατοικοῦντας ἐδῶ γνωστοὶ μου καὶ μὴ ὑπαγομένους εἰς κάμμιαν ἐξαίρεσιν λέγω τοὺς κυρίους Ἀρτέμιον Καλαφατάκην, καὶ Νικόλαον Παππᾶ Ἰωάννου Ῥάπτας, ὑπογράφονται ἰδιοχείρως ὑφ' ὧν καὶ ἐμοῦ.

Χατζῆ Ἰωάννης Ἀναστασίου καὶ Υἱοί.

Γεώρ. Ἰωάν. Θεοδωρόπουλος.

Ζώρζης Λαονὸρ.

Ἀρτέμιος Καλαφατάκης.

Νικόλαος Παππᾶ Ἰωάννου.

Χρηστοδούλος Ἰωάννου.

Ἰσον τῷ πρωτοτύπῳ

Ἐν Ἑρμοῦπόλει Σύρου αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος

Χρηστοδούλος Ἰωάννου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ἑρμοῦπόλει Σύρου τῇ 9. Ἰουνίου 1856.

Ὁ Δικαστικὸς Κλητῆρ

Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶς.

Ὁ Ἐκδότης Νικόλαος Σωτηρόπουλος.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΙΟΥ.